

speech galadiner 2019

Graag wil ik jullie twee, niet al te lange boodschappen meegeven, gebaseerd op mijn eigen ervaringen in het leven tot op heden.

De eerste is gebaseerd op mijn wandeltochten naar Santiago de Compostela in Noord West Spanje.

Vrijwel iedereen stelt doelen in het leven voor de korte of langere termijn. En altijd heb je dan momenten waarbij je denkt "als dit nu eenmaal achter de rug is, dan ben ik er..." (denk bijvoorbeeld aan het juist afgeronde examen). Het is dan net alsof je met veel moeite een berg oploopt, waarna je fluitend weer naar beneden wandelt.

In het leven blijkt dat op de top van de berg die je zojuist bent opgelopen, gewoon een volgende berg wacht en er helemaal niets fluitend naar beneden te wandelen valt. Anders gezegd: er blijft in de praktijk altijd weer werk aan de winkel, en op weg naar jouw doel worden "vanzelf" nieuwe doelen gesteld (soms door anderen, vaak door jezelf). Je zou er moedeloos van kunnen worden: het werk is immers nooit af.

De boodschap die ik jullie vanuit deze ervaring mee wil geven is de volgende. Geniet van het heden. Het uitzicht van nu is minstens zo mooi als het uitzicht waarvan je denkt dat je er straks van zult genieten.

Dan de tweede boodschap. Die is gebaseerd op mijn werk als hoofd van de technische dienst aan boord van onderzeeboten en later aan boord van een fregat.

Ter voorbereiding op mijn werk als hoofd van de technische dienst aan boord van een onderzeeboot was ik druk bezig met het leren van de techniek aan boord en de processen om met die techniek te werken. Dus hoe zijn de verschillende systemen uitgelegd, waar zitten de afsluiters en meters en wat lees ik eigenlijk op die meters. Maar ook processen als "hoe gaat de boot eigenlijk onder water en hoe komt-ie weer boven" of "hoe laad ik de batterij eigenlijk op wanneer de boot onder water is". Na enige tijd wist ik het allemaal en deed ik examen en was ik er klaar voor. En zo werd ik in de zomer van 1979 - nu al weer veertig jaar geleden - hoofd van de technische dienst van Hr. Ms. Zeehond. Een geweldig leuke tijd.

Het echte leerproces begon toen eigenlijk pas: het werken met mensen om je heen en waar je leiding aan geeft. Hoe trek je iemand er weer bij als hij in de put zit, hoe motiveer je iemand tot nog betere prestaties. Hoe zet je iemand aan het werk die dat helemaal niet wil. Hoe corrigeer je of bestraf je iemand zonder dat je hem kwijt raakt in het team. Hoe werken teams eigenlijk. Ik zal hier geen college geven maar als je eens een moment hebt waarop je helemaal niets te doen hebt, zoek dan eens naar de teamrollen van Meredith Belbin. Bijzonder waardevol en - achteraf gesproken - al met al veel belangrijker, veel uitdagender en veel intensiever (en ook veel leuker) dan alleen maar werken aan of met cognitieve vaardigheden (dingetjes weten).

Ik rond af met het nog eens benoemen van mijn twee belangrijke lessen in het leven. Geniet van het nu, maak plannen voor morgen en overmorgen en raak niet teleurgesteld wanneer die plannen niet of heel anders uitkomen. Blijf genieten van het nu.

En, realiseer jezelf dat je zelden iets helemaal alleen doet. Leer van anderen en laat anderen leren van jou. Om te spreken met een bekende omroep in Europees Nederland (NCRV): werk met en waardeer de mensen om je heen, neem de mensen zoals ze zijn, er zijn geen andere...

Het ga jullie allemaal goed in de toekomst. Ik hoop nog veel van jullie te horen.